

Propensio autem talis vitiosa est habenda; quod ipse indicat poeta eo, quod *novus* dicatur Krishnas II. 21. quum primum, puellarum despiciatus amorem, Râdhâe sit recordatus. Vitium hoc quod in Krishna esse apparet, repetendum est a summa quae sit in eo benevolentia et misericordia; nulla enim alia Krishnae virtus saepius celebratur; conspicua quidem ea est praecipue in sedandis malis, quae ex aevi huius, *Kali* dicunt Indi, depravitate oriuntur. Vid. I. 19. 20. 22. II. 8. V. 15. VII. 20 etc. Procedit itaque quod in Krishna vitiosum videtur, non a vitio quodam ei inhaerenti, sed a benevolentia atque amore, quo mundum amplectatur universum et voluptatis gaudiis laetificet. Pars autem mysterii in hac ipsa re posita est, quod iuvenis divinus mundo huic datus, verae amandi rationis oblivisci possit, ita ut non discriminet, quid verus, quid falsus sit amor, et revocandus sit ab errore. Remedium vitiosae propensionis Râdhâ est et ad mysticam totius carminis interpretationem potissimum facit quod initio cap. III. legitur distichon.

Fraenum heic dicitur Râdhâ, quo coerceantur imaginationes e mundo sensili oriundae, vel ut Indico utar vocabulo, e Sansâra, i. e. e rerum externarum orbe perpetuo revolvente, atque in gyrum suum mentem abripiente. Manifestum igitur est, puellis istis innumeris nil aliud significari, quam res sensiles, quarum oblectamentis et deliciis quum obstrictus sit animus, irrepit in mentem eaque potitur occupatio cogitationis in rebus sensilibus imaginandis. वासना enim informatio est rerum in mente, habitatio quasi (वास) imaginum, quibus res sensiles comprehenduntur, in mente. Cf. schol. ad III. 1. Reciprocato autem iterum iterumque rerum externarum gyro, recurrit semper earum imaginationum recordatio, quae nisi cohibeatur et refraenetur, perpetuo imaginum decursu obruat mentem et perdat, necesse est.

Imaginationes istae, e mundo sensili oriundae, quum in mente totae insint, neque extra mentem possint exsistere, consequitur, ut sub Krishnae nomine intelligenda sit mens. Mentem dico simpliciter, non mentem summam, uti fecit scholiasta ad I. 46.

Nam mens eadem est et in homine et in deo et manat mens humana,